НЕДЕЛЯ 12 СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

В името на Отца и Сина и Светия Дух!

Възлюбени в Господа братя и сестри,

В днешната неделя, в литургийното Евангелие, което чухме, е застъпено едно евангелско събитие, което е валидно и днес като отношение към Бога. Не случайно това евангелско четиво е сложено в Богослужебния кръг.

Какво се случва? Вървял си Господ Иисус Христос със Своите ученици, влизайки в едно село, Го пресрещнали десет прокажени, които започнали да викат: *„Иисусе Наставниче, помилуй ни*!” И Той тогава им казал: *идете, покажете се на свещениците*.

Тогава е било така, когато някой е бил заразно болен, имал е тежка зараза, е живеел на края на селото, при гробищата, за да не заразява и другите. И когато се излекува, очисти – трябвало да отиде при свещеника, той да му разреши да се върне в обществото. И затова Иисус Христос им казал: представете се на свещениците. Какво се случило след това? Всички отишли по работа, доволни от това, че били очистени, само един се сетил да се върне и да благодари на Бога. И тогава Господ Иисус Христос казал: *а къде са деветте, другите*? *Защо само този самарянин, другородец, дойде да Ми благодари*?

Това, братя и сестри, е нещо, което ние допускаме много често. Когато сме в нужда – търсим Бога, молим се, палим свещи, стоим на служби, записваме си свещеникът да ни чете молитви… Както се казва – даваме всичко от себе си. Когато нещата се оправят, ние тръгваме по своя си път, без да се сещаме за Бога, да Го прославим, да Му благодарим…

Много пъти сме говорили за молитвата. За това, че молитвите са три вида: хвалебствена, просителна и благодарствена. Ние ползваме само просителната. Те в съвкупност са силни, братя и сестри. Бог не иска от нас тази възхвала, но ние трябва да бъдем благодарни към Него за това, което сме, което очакваме да бъдем. Колкото и да ни е тежко в един момент, да имаме упование, да знаем, че можем да се опрем на Господа. Както, повечето от вас са семейни – вашите деца, когато са били по-малки или дори като по-големи – когато имат проблем, първо идват при родителите си, споделят и очакват подкрепа, очакват „гръб”. Ние този „гръб” го имаме в пълната сила в нашия Господ и Спасител Иисус Христос.

Братя и сестри, нека се възползваме от тази подкрепа, която имаме! Да се уповаваме на Бога! Да Го търсим не само, когато сме в нужда и в безизходица. Нека навестяваме дома Му и в радостите!

Благословението на Господа и Неговата милост да са върху всички нас!

Амин.

Протойерей Емилиян Костадинов

Проповедта е произнесена в храм "Св. пророк Илия" на 15.01.2017 г.